

Tenha

Dergi

YIL 1

SAYI 2

EYLÜL 2024

Eylül 2024

Yıl: 1

Sayı: 2

ISSN

3062-0139

İmtiyaz Sahibi

Nizamettin AKSAKAL

Yazı İşleri Müdürü

Dr. Enes BAŞAK

Genel Yayın Yönetmeni

Murat AKSOY, Dr. Enes BAŞAK

Editör

Murat AKSOY, Dr. Enes BAŞAK

Kapak Tasarımı

Alican SOFU

Yönetim Yeri

Büyük Sanayi Cad., Elif Sok., No 7/197, İskitler, Altındağ/ANKARA

Baskı

Kitap Say Matbaa, Sertifika No 51819

Büyük Sanayi Cad., Elif Sok., No 7/197, İskitler, Altındağ/ANKARA

Telefon 0312 434 0060

İÇİNDEKİLER

Giriş	6
Mevla Nelere Kadir	7
Adil GÖZÜBÜYÜK	
Bir Kıtlama Şekeri Kadar Tatlı Mıydım?	8
Ashhan BAYGÜL	
Doğanın Dili Matematik	9
Aysel YILDIRIM	
Kuzey Yıldızı	10
Ayşin SARI	
Okul Dergilerinin Eğitime Katkısı	11
Basri AKGÜNEŞ	
İlkokul Eğitiminde Dijital İçeriklerin Entegrasyonu: Öğrenmeyi Zenginleştiren Yeni Yollar	12
Bülent AKINCI	
Kapı	13
Deniz YAĞMUR KOYUN	
Finlandiya Özel Okul Sistemi	14
Faruk KASAPBAŞIOĞLU	
Öğretmen Ve Öğrenci Bağlamında Eğitime Bakış	16
Fatih BATMAZ	
Covid-19 Bağlamında Pandemi Sürecinin Bireyin Dini Yaşantısına Olan Etkisi Üzerine Bir Araştırma	17
Fatma AÇIKGÖZ	
Matematik Dersinde Genelleme Sürecinin Bilişsel Açıdan İncelenmesi	19
Funda YAZICI	
Kalp Şarkısı	21
Gülşen DİNÇER	
Bu Tepe Pullu Tepe	21
Hakan KILIÇ	
Eğitimde Oyunlaştırma	23
Hicran KILIÇ	
Eğitimde Öğretmen Faktörü: Kalpten Kalbe Bir Dokunuş	25
Koray TURİNAY	

Dijital Bağımlılık Kısacasında Eğitim	26
Mehmet Akif EZER	
Etkili Eğitim Liderinin Özellikleri	28
Mehmet Ali KÖŞECİ	
Yönetici	29
Mehtap SARUHAN	
Yönetici Ve Lider Arasındaki Farklar	30
Naciye GÜRSAL	
Yarınlar, Çocuklarımızı Anlamaktan Geçer!	32
Neslihan KARAL	
Eğitim Öğretime Başlarken	33
Neslihan NİMETTEPE	
Sevginin Gücü	34
Neşe ERDOĞAN	
Yabancı Dil Öğreniminde Kullanılan Mobil Uygulamalar	36
Nurbanu KARADENİZ	
Eğitimde Spor	37
Okan AYDIN	
Anne - Baba Tutumunun Öğrenci Başarısına Etkisi: Sevgi Ve Destekle Büyüyen Bir Gelecek	39
Oktay TURİLAY	
Özel Eğitimin Gerekliliği	40
Osman GÜNEL	
Geçmişten Günümüze Çocuğun Tarihçesi	41
Öznur GÜLER KAYNARCA	
Yapay Zekânın Eğitimdeki Yeri	42
Pınar ÖZKAN	
“Osmancık” Romanı Esasında Olumsuz Cümleler	43
Rabia Dilek TURGUT	
Eğitimde Güncellenme	44
Rahmiye YAVUZ	
Dijital Bağımlılık	45
Safet BOL	

Oyunun Çocuk Gelişimine Etkisi	47
Saime TEKİN	
Öğretmen Ve Baba Olmak	47
Semih ÇELEBİ	
Yabancı Dil Öğretiminde Temel Dil Becerilerinin Öğretimi	49
Sevgi GÜCÜKTURALI	
İlgiden Bilgiye	50
Sevgi KINACI	
Öğrenci Mi Öğretmen Mi?	51
Sevil ÇINAR	
Sevgi	53
Şeref AKTAŞ	
Eğitim Yolculuğunda Zifiri Karanlıktan Aydınlığa	54
Tuba TAŞ	
Geleceği Şekillendiren Adımlarım	55
Turan Engin GÜLŞEHİR	
Yeni Nesile Mi Öğretmeli? Yeni Nesil Mi Öğretmeli?	56
Yasemin KÖPRÜLÜ	

GİRİŞ

“Okul koridorlarında adeta fırtına gibi koşan, bir metreden biraz fazla boyu ile kalabalık içerisinde bir görünüp bir kaybolan bir afacanın hikâyesidir bu. Bin bir zorluk ve yaramazlıklarla ilkokulu bitirdikten sonra onun orta okula kaydını yaptıran ailesinden daha mutlusu yoktu o yıllarda. Mezun olduğu ilkokulda öğretmeni onunla vakit geçirdiği dört yılda adeta kırk yıl yaşlanmıştı. Birçok öğrencisini mezun ederken üzülen öğretmeni o gittiğinde üzülmekten ziyade muzaffer bir ordu komutanı gibi gururluydu. Artık başkaları bu belanın öğretmeni olacak, başkaları onun ağza alınmayacak küfürlerine maruz kalacak, başkaları sınıf içerisinde farklı canlılara ait sesler çıkaran bu insan evladıyla beraber yaşayacaktı. Hem kel hem fodel misali bir de kekemeydi bu nevi şahsına münhasır çocuk.”

Sayfa |
6

Devamı, dergimizin edebiyat dolu sayfalarında...

Tenha
Dergi

MEVLA NELERE KADİR

Okul koridorlarında adeta fırtına gibi koşan, bir metreden biraz fazla boyu ile kalabalık içerisinde bir görünüp bir kaybolan bir afacanın hikayesidir bu. Bin bir zorluk ve yaramazlıklarla ilkokulu bitirdikten sonra onun orta okula kaydını yaptıran ailesinden daha mutlusu yoktu o yıllarda. Mezun olduğu ilkokulda öğretmenini onunla vakit geçirdiği dört yılda adeta kırk yıl yaşlanmıştı. Birçok öğrencisini mezun ederken üzülen öğretmenini o gittiğinde üzmekten ziyade muzaffer bir ordu komutanı gibi gururluydu. Artık başkaları bu belanın öğretmenini olacak, başkaları onun ağza alınmayacak küfürlerine maruz kalacak, başkaları sınıf içerisinde farklı canlılara ait sesler çıkaran bu insan evladıyla beraber yaşayacaktı. Hem kel hem fodul misali bir de kekemeydi bu nevi şahsına münhasır çocuk.

Orta okula başladığı ilk aylarda hemen hemen hiç kimsenin dikkatini çekmemişti aslında. Ne varlığı belliydi ne yokluğu. Ama günler ilerledikçe bu bir metreden biraz uzun boylu çocuk “ben buradayım” demeye başlamıştı. İlk olarak arkadaşlarından başladı faaliyetlerine. Haftada birkaç kez dayak attığı, yolda çelme taktığı, saçlarını çektiği öğrencilerden şikayetler sıralanmaya başladı. Daha sonra öğretmenlere sıra geldi tabii ki. Önceleri derslere kitap defter getirmemesi, ödevlerini yapmaması derken sonraları öğretmenlerin taklitlerini yapmaya, derslerde öğretmenleri ağlatmaya ve münasebetsiz şakalar yapmaya kadar uzandı bu durum. Birçok yöntemler denendi sıkıntının giderilmesi için. Sınıf rehber öğretmenini önce öğrenciyle daha sonra velisiyle görüşmeler gerçekleştirdi. Rehberlik servisi çeşitli bilimsel yöntemlerle yaklaştı. Testler, uygulamalar yaptı, bireysel görüşmeler gerçekleştirdi. Bu uğraşlar ancak birkaç hafta fayda veriyordu. İşte tam bu dönemde sihirli bir dokunuşa ihtiyaç vardı. Bu sihirli dokunuş okula yeni atanan Türkçe öğretmeninden geleceğini hiç kimse tahmin etmemişti. Bu çocuğun dersine bile girmeyen öğretmen ilk kez koridorda duyduğu uzun hava ile tanıdı onu. Malum muhteşem ekosu bulunan okul koridorunda tüm okul dersteyken şu ses duyuldu:

*“Her demet, her demet zalim felek sineme dokunma benim
Ah her demet, ah her demet zalim felek sineme dokunma benim.”*

Taş mı sandın, taş mı sandın yüreğim kal'a mı bedenim.

Her demet zalim felek sineme dokunma benim.”

Müdür yardımcısı olanca siniriyle gelmeden önce öğretmen boş bir sınıfa almış tanışıyordu onunla. İlk defa biri ona bağırmanın, ilk defa biri önce öfkelenmeden halini hatırlar ve adını sormuştu. “Kadir benim adım.” dedi. “Çok seviyorum İbrahim Tatlıses'i hepsini bilirim uzun havalarının.” Uzun uğraşlar sonucu o hazineye ulaşılmıştı artık. Bu cevherin işlenmesi kalıyordu geriye. Gerçekten de defineye malik viraneler vardı. Önceleri boş derslerde beraber türkü söylediler. Öğretmen kendi bestelerini okuttu. Bir de bağlama hediye etti. Hatta sazına iyice sarılsın diye hiçbir maddi ve manevi çıkar sağlamadan bir de kursa yazdırdı.

Kadir artık bambaşka bir genç olmuştu. Sazıyla yatıp kalkıyor, türküler, şarkılar öğreniyor, okul programlarına çıkıyordu. Kekemeliği oldukça azalmıştı. Özellikle türkü söylerken hiçbir şekilde anlaşılmıyordu. Topluluklar önünde kendini çok iyi ifade edebiliyordu. Eski yaramaz, haşarı, ağzı bozuk küçük çocuktan eser kalmamıştı. Arkadaşları artık ondan şikayetçi olmuyorlar, öğretmenleri dersin huzurunu bozuyor diye sürekli idare koridorlarını aşındırmıyorlardı. Belki birkaç yıl sonra gazetelerin üçüncü sayfalarında görme ihtimalimiz olan bu çocuk notaların büyüüne kapılmış kendine bambaşka bir yol çizmek üzereydi.

Tıpkı ünlü Türk halk müziği sanatçısı Oğuz Aksaç'ın coğrafya öğrenmeni Cahit Bildir için söylediği şu sözler gibi.

“Sene 1986 orta okul yılları ders notlarım çok kötü, okulda pek gözüm yok. Hayatımı heba etmeye pek meyilliyim. Sonra bir kahraman beliriyor pusların arasından, Coğrafya öğretmenim Cahit Bildir. Benimle sohbetler etti. Bana inandığını hissettirdi. Sırf onun ilgi ve inancına layık olmak için çalıştım, okul başarıyı kayda değer oranda düzelttim. Bir akşam kendi kadar aydınlık yüzlü eşi ile birlikte evimize geldiler. Doğan-tepe’de bir gecekonduya. Öğretmenim uzun uzun beni övdü aileme ve onlardan bana hangi konularda nasıl destek olabilecekleri ile ilgili fikirlerini anlattı. Benim kendimde olduğunu fark etmediğim birçok şey sıraladı ve saat fazla geç olmadan çıktılar. Tayini çıktığı güne kadar benimle dostça samimiyetle ilgilendi. Bir çocuğun hayatını

değiştirecek bir adım attı ve onun kendisine inanmasını hayata asılmasını sağladı. Evet hocam ben o sıfır numaralı saçlarıyla, Doğan-tepe’de bir gece-kondudan çıkarıp hayata tutundurduğunuz Oğuzum. Başardım hocam, başardık...” Kadir de aynı o okul sıralarındaki Oğuz gibi şehrin varoşlarından çıkıp, yüzlerce insanın bulunduğu konser salonlarında uzun havalarını okuma yoluna giriyordu. Gerçekten de iyi bir öğretmene rast gelmek hayatın bize verdiği en büyük ödüllere biridir.

...

Kadir bugün güzel sanatlar lisesi üçüncü sınıfında onlara konsere çıkmış bir sanatçı olarak öğretmenlerinin göz bebeği oldu ve konser sonraları hep şöyle söylüyor;

“Başardım hocam, başardık...”

Adil GÖZÜBÜYÜK

Kanuni Kız Anadolu İmam Hatip Lisesi - Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

Yıldırım, Bursa

BİR KİTLAMA ŞEKERİ KADAR TATLI MIYDIM?

2004 yılının sınımsız bir ağustos ayı...

Yaşasın Aslı öğretmenin tayini Bingöl ilinin Adaklı ilçesine çıkmış...

Zaten başka bir yere çıkma ihtimali olamazdı çünkü tek tercih yapmıştım...

Sevinç çığlıkları, hoplamalar, zıplamalar ama sonunda hüznün gözyaşları...

İlk defa ailemden kilometrelerce uzağa gidecek, aramıza uzun yollar sokacaktım. Hala inanamıyordum. Bir yanımda çok gururlu ve mutlu, diğer yanımda dokunsan ağlayacak kıvamdaydı.

Oralarda ben ne yapacaktım?

Sanki kendim daha çocuktum, nasıl ders anlatacaktım?

Aklımda bu sorularla, geçmeyen zaman hızla geçti ve ben bir otobüsün cam kenarında buldum kendimi...

Yollar... Sanki hiç bitmeyecek yollar... 8
Gittikçe uzayan yollar...

Yollarda ben gibi idealist ve kararlıydı...

Artık gözlerim okulumu görüyordu... Yerleşme telaşları, koşuşturmacalar...

Ve ilk ders...

Nasıl heyecanlıyım, nasıl paniğim anlatamam... Elim ayağım sanki yer değiştiriyor...

Minicik karanlık bir sınıf, sınıfın içinde 50 tane bakan göz... (50 x 2 = 100 😊) Bütün gözler üstümde...

Utangaçlıktan al al olmuş yanaklarım...

Ve ilk tanışma...

Senin adın ne? Benim adım Yüksel öğretmenim...

Saçları güneşten sararmış, elleri nasırlaşmış, bir o kadar da güzel sesi olan Yüksel...

Yakmayı başaramadığım sobayı tezekle yakan Yüksel...

Her sabah erkenden yanıma gelip tandır ekmeğine sarılmış çökeleği elime tutuşturan Yüksel...

Bilmediğim bütün türkülerini söyleyerek türkü dağarcığımı geliştiren Yüksel...

Sabah, öğle, akşam, sağda, solda her yerde Yüksel...

Evet artık Yüksel’le aramızda sınımsız bir bağ oluşmuştu...

Birleştirilmiş bir sınıfta 3. Sınıf olmuş fakat okuma yazma öğrenememişti... Ne okuyabiliyor ne de yazabiliyordu...

İş başa düşmüştü... Sabahtan öğlene kadar derslerimizi yapıyor, öğleden sonra da okulda kalıp okuma yazma çalışıyorduk...

Sevginin açamayacağı kapı yok... Bana olan sevgisiyle hızla yol almaya başladık...

Öğrendikçe nasıl mutlu oluyordu...

Bir gün bu mutluluğunun önüne geçememiş olacak ki ayaklarından baş aşağı tutmuş bir hindiyi bana getirdi...

Hindi çırpınıyor, çırpındıkça sesler çıkarıyor ve ben çok korkuyorum...

Ona hindiyi alamayacağımı, evine götürmesi gerektiğini söyleyince yanık sesli çocuk Yüksel küstü...

Koşarak gözden kayboldu... Kalbimin bir yanı değişik bir duyguyla yanıyordu...

Sonra ben ona bir türkü söyledim barıştık...

Zaman geçti günler günleri kovaladı...

Yüksel her gün bana küçük kağıtlara mektuplar yazıyordu...

Yazdıklarına öteki öğrenciler kıkır kıkır gülüyorlardı ama ben çok mutlu oluyordum...

Ertesi gün Yüksel okula gelmedi... Hasta olabileceğini düşünüp çıkışta evine gitmeye karar verdim...

İstanbul'a gitmişlerdi...

Okula geri döndüm... Bomboş sıralar üstüme geliyordu...

Yüksel'in sırasının altındaki defter dikkatimi çekti... Açtım defteri...

Şöyle yazıyordu:

Öğretmenim sen bana okuma yazmayı öğrettin. Ben de büyüünce senin gibi öğretmen olacağım. Hele sana bişiy diyecem: **BİR KITLAMA ŞEKERİ KADAR TATLISIN 😊**.

Aslıhan BAYGÜL

Yavuz Sultan Selim İlkokulu Sınıf Öğretmeni
Sincan, Ankara

DOĞANIN DİLİ MATEMATİK

Matematik, doğanın dilidir. Doğa, matematiksel prensipler doğrultusunda mükemmel bir uyum ve düzen içinde şekillenmiş ve düzenlenmiştir. Doğanın karmaşık yapılarından, evrendeki düzenliliğe kadar matematiksel ilişkiler ve yapılar, doğanın işleyişini anlamada anahtar rol oynamaktadır. Fibonacci dizisi, altın oran ve fraktallar gibi matematiksel kavramlar, doğada şaşırtıcı biçimlerde kendini gösterir ve doğanın derin şifrelerini çözer.

Fibonacci dizisi ve Fraktallar

Fibonacci dizisi, her sayının kendisinden önceki iki sayının toplamı olduğu bir sayı dizisidir (0, 1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, vb.). Bu dizinin doğada nasıl karşımıza çıktığını anlamak oldukça ilgi çekicidir. Ayçiçeği başındaki tohumlar, bu diziyi takip eder. Tohumlar, bir spiral desen oluşturacak şekilde düzenlenir ve bu düzenleme, tohumların alanı en verimli şekilde kullanmasını sağlar. Aynı şekilde, çam kozalaklarının ve ananasların yüzeyinde de Fibonacci spiralleri gözlemlenir ve bu yapılar matematiksel mükemmeliyeti temsil eder.

Fraktaller, matematiğin doğadaki karmaşıklığı ve düzeni açıklamada önemli bir araçtır. Kendini tekrar eden ve her ölçekle benzer yapılar oluşturan matematiksel yapılar olarak tanımlanır. Doğada fraktal desenler oldukça yaygındır. Bir ağacın dallanma yapısı, ana gövdesine benzer şekilde dallanarak devam eder. Bu tekrar eden yapı, ağacın maksimum ışık ve besin almasını optimize eder. Kar tanecikleri de, fraktal desenlerin harika bir örneğidir. Her kar taneciğinin altındaki yapılar, benzer matematiksel prensiplerle şekillenen karmaşık desenler gösterir. Bu fraktal yapı, kar taneciklerinin her birinin benzersiz ama matematiksel olarak organize bir şekilde oluşmasını sağlar.

Altın Oran

Altın oran (phi, yaklaşık 1.618), estetik açıdan en hoş ve dengeli yapıları tanımlar. Bu oran doğada birçok yerde karşımıza çıkar. Çiçeklerin yaprakları ve petalleri genellikle altın oranı takip eder. Örneğin, güllerin petallerinin sayısı ve çiçeklerin yapraklarının düzeni bu oranı yansıtır. Hayvanlar alemi de altın oranı sıkça gösterir. Deniz yıldızlarının kolları

genellikle bu oranı takip eder ve bu da hayvanların doğal denge ve simetrisini sağlar. Altın orana verilebilecek en güzel örneklerinden biri de insan vücudunda karşımıza çıkar. Yüzün yüksekliği ile genişliği arasındaki oran, bir kişinin gözleri arasındaki mesafe ile burun uzunluğu arasındaki oran da altın oranı verir. Altın oran, doğada genellikle simetrik ve dengeli yapılar oluşturur, bu da doğanın estetik anlayışını matematiksel bir temele oturtur.

Son olarak, doğadaki matematiksel düzenler sadece fiziksel yapılarla sınırlı değildir. DNA'nın çift sarmal yapısı, genetik bilgilerin organize edilmesinde ve evrimsel süreçlerde matematiksel prensiplere dayanır. DNA'nın yapısı ve genetik kod, doğanın matematiksel düzeninin en temel örneklerinden biridir.

Matematik, doğanın temel dilidir ve doğal olayları anlamak için vazgeçilmez bir araçtır. Doğanın matematiksel yapıları, bu bilimsel disiplini hem anlayış hem de estetik bakış açılarıyla zenginleştirir. Matematik, sadece bir sayı ve formül yığını değil, aynı zamanda doğanın karmaşıklığını anlamamız için gerekli bir anahtar işlevi görür. Doğa da matematiksel ilkelerin somut örneklerini sunar. Bu karşılıklı ilişki, matematiğin ve doğanın birbirini tamamlayan bir bütün oluşturduğunu gösterir.

Aysel YILDIRIM

Ressam İbrahim Çallı Ortaokulu Matematik Öğretmeni

Sincan, Ankara

KUZEY YILDIZI

Kabuğunu kırıp dış dünyayla, doğayla ilk defa karşılaşan savunmasız bir kuşa uçmayı annesi öğretir. İlk kanat çırpışlarını, ilk düşüşlerini, savunmasız kaldığı belki yaralandığı ilk anların tümünü ilk öğretmeninin yanında yaşar. Zaman geçer çabalar, hayatı yaşamayı öğrenir ondan. Bir çocuk ve öğretmeninde olduğu gibi.

Savunmasızlığın, masumiyetin, saflığın bir arada bulunduğu o küçük çocuklar, öğretmenlerin maharetli elleri arasında öğrenir hayata dair her şeyi. Bir ustanın özenle şekil verdiği kil gibi, hassas dokunuşlarla yetiştirir çocukları öğretmenleri. Çocukların sığındığı, büyülediği belki de arkadaşım dediği kişilerdir onlar. Zaman geçer, onların öğrettikleri geçmez. Kitapların konulduğu rafların üzeri tozlanır, o öğretmenlerin yazdırdığı kitaplar ise kaldırılıp rafa konulmaz bile. Değerdir bir öğretmen çocuk için; sevgidir, saygıdır, neşedir, samimiyettir, gülüştür, sıcaklıktır...

Bir gece göğe baktığında çocuk, sayısız yıldız görür. Aynı ya da farklı büyüklüklerde, çeşit çeşit ve dolu dolu yıldız... Hepsi aydınlatır gökyüzünü, hepsi kendi pırıltısından serper biraz gecenin karanlık bağına. Biri vardır ki yönünü kaybedip ıssızlığın ortasında kendini bulduğunda çocuk yalnız ona bakar yönünü yeniden bulabilmek için. Onu takip eder, ona inanır, ona bağlar umutlarını. Kuzey Yıldızı'dır o. Bazıları için de Kutup Yıldızı... Güven verendir işte çocuğa, yolunu aydınlatığıdır. Öğretmenidir yani aslında, karanlık gecenin bağına yanında onca diğer yıldızla birlikte kendine güvendir o yıldızdır. Kaybolmasa bile arar onu gözleri gökyüzünde; görmek ister, parıltısına biraz olsun bulanmak ister.

Bir ikinci vakti çimlerde uzanır özgürce ve dört yapraklı bir yoncaya tesadüfen ilişir gözleri çocuğun, şansını bulmuştur işte. Öylece parmak uçlarında tutar o dört yapraklı yoncayı çocuk çünkü kimse şansını bulduğunda kaybetmek istemez. Öğretmeni de şansıdır çocuğun, o yüzden ona da tıpkı yonca gibi sıkı sıkı sarılır, evine götürüp bir kitabın arasında bile saklamak isteyebilir hatta. Aslında unutmamak ya da kaybetmemek için bunu yapmasına gerek de yoktur çünkü bazı insanlara o kadar çok değer verir ki çocuk, istese de unutulması mümkün değildir. Öğretmenini de öyle.

İşin özünde öğretmeni birçok şeye benzetebiliriz çünkü çocuğun gözünde öğretmenin ifade ettiği çok fazla şey vardır. Ona güvenir, inanır... Hayata dair bildiği ne varsa ondan öğrenmiştir bir yerde sonuçta. Gözünü açtığında gördüğü ilk kişi olmasa da bilincini açan, onu yetiştiren, onu yönlendiren öğretmendir bir çocuk için. Bir öğretmen için de yetiştirdiği çocuk emektir, zamandır belki göz kenarlarındaki ince çizgiler bile olabilir. Birini büyütür, yetiştirir ve sonra bir başkası gelir... Bu döngü böyle sürer gider ancak öğretmen hiçbir zaman yetiştirdiği çocuk için emek harcamaktan vazgeçmez, kendinden verdiklerinden kısmaz. Her daim aynı sabırla ve aynı gayretle başlar yeni gününe. Çocuğun başını kaldırdığında gökyüzünde göreceği o güven veren Kuzey Yıldızı olmaktan hiç vazgeçmez.

Ayşin SARI

Harzemşahlar İlkokulu

Yenimahalle, Ankara